

19. Apr. 1842

FACTS

Date:

19. Apr. 1842

Page number:

Dagbog A, side 16

TRANSCRIPTION

19 April.

Jeg kommer netop nu tilbage fra Udstillingen, hvor jeg var med Fru Ferral¹ og Louise Neergaard. Min Følelse for denne yndige Pige kan dog ikke være nogen øieblikkelig Ruus; jeg har aldrig følt saaledes for nogen Anden. Hun viser mig Godhed og Venlighed; men jeg tør ikke sige hende, at jeg e[l]sker hende, hun vilde da være tabt for bestandig; o, Louise! De kunde skabe Lykke og inderlig Glæde, hvor den nu ikke er. Skal jeg skrive til hende, naar hun er reist; det kan jeg kun daarligt – jeg føler mig meget ulykkelig; men jeg føler mig ogsaa god, jeg er saa vel stemt mod Alle, det er som min Kjærlighed til hende gjorde mig bedre – hvad nytter det, jeg savner den Selvstændighed, der ene kan give mig Haab om hendes og hendes Forældres Samtykke.

¹ Ane Marie Ferral, f. Busky (d. 1853), var søster til Louise Neergaards mor, Caroline Frederikke Louise Neergaard, f. Busky (1789-1872).

16 19 April

Jeg kommer netop nu tilbage fra Udstillingen, hvor jeg var med Fri
Torval og Louise Neergaard. Min Fædre for de næste gode dage har
dog ikke været nogen velskikket Jule, og jeg har aldrig følt således for
ingen anden. Min vider mig Gæst og Venlighed, men jeg tør ikke sige
hende, at jeg elsker hende, hvis ikke det er en Helt for bestandig; o, Louise!
Det kunde skabe dybde og indre Glæde, hvor den nu ikke er. Står jeg skruet
til hende, men hun er død; det kan jeg kun seeligt - jeg føler mig meget in-
lykkelig, men jeg føler mig ogsaa glad, jeg er saa vel stillet med Altså, det er som
min Hjerterlighed til hende gjorde mig bedret - hvad nytter det, jeg savner den Sølestes
sigende, der end kan give mig Haab om hendes og hendes Fortællers Samtykke.

20 April

Jeg kom med netop nu til hjem fra Skagaard, her har jeg malet Jæstebarnet.
Jeg har jeg malet Kisten; den blev dog langt fra som jeg vilde have den, saaledes
som jeg i Tankerne har indmalt mig den; men saaledes gæves det jo altid. Hvor
for kunde den nu ikke blive saa simpel, saa fri for Smalighed, som jeg havde
fæstet mig, nei, det er umuligt at faae det saa som den Simplicitet, som alle de
store Kunstnere have, og som selv indtil at være saa let at opnaae; man skulde
tro, det var ingen Ting at gøre et saadant Maleri, som Ophængende til beundres
med Bette, men, alt det store er enkelt, siger Tegner. Nu staar mit Hæst til den
store Løft fra mit eget Maleri, hvor jeg dog synes i Kartonen at have de
store rørlige Masser saaledes angivne, at de man kunne tage sig ud i
Maleriet, nu, vi faaer se. - Jeg er træt nu af at male og tænke derpaa.
Jeg maa ofte tilbage til hende. Fandt hun ikke selv mine to Stykker, og
betragtede dem med Interesse - o, er det blot en Skildring? men da vi skiltes
ad, sagde hun jo, jeg haaber at see Dem hos Dones Tante, nu da hun kom
med til Duen, saa vil hun dog see mig; sagde hun ikke, det gjorde hende
and, at hun var død, da jeg vilde besøge hende, og opfordrede hende mig ikke
til at komme til Næstgaard i Sommer. Det gjorde hun, men jeg tør det
bygge derpaa. Gik det som jeg ønskede, da forandrede jeg aldrig mine Tanker
om hende, ingen enden Rige maatte fortælle hendes Billed af min Liel,
saa skulde jeg reise et Par Aar, paa Reisen vilde hendes Billed følge mig
men ingen tydelig Skjæbne skulde blive hendes Nival, og lige saaledes
nogen Skæbne minde. Naar jeg da kom hjem, herig med Lofaringer,
langt dybtigere end da jeg drog fra det kjære Fædreland, da vilde
hun vist ogsaa give mig Ja, og guldigt skulde da være Dagen gæve
her i det smukke Danmark. Det er hun maaskee ikke kjend mere -

det har jeg læst for: